

Bir Tutam Yalan İmiş Boynunda

— molilaz · 01 Ocak 2014

bir kağıt parçası sıkıştırıp elime unutmaya diyorsun ayakların gitti gidecek
ben o hatıranın altından sular geçerken gördüm
yaslayıp göğsüme bahar kokularını
bağladım ellerimi
ben seni ağlarken gördüm

üstelik kaç çocuk yalnızlığıyla büyümüşün ki
sağır eden dalların umuduna astığın dilekler
o haykıran dileklere
sözüm geçmiyor diye yalvardığını
her ne ise
bir kuş kondu uçtu
senden bir haber
koşunca anladım korktuğunu

kır başı kısa ayrılıklar tasarlar aklım
inandırır kendimden kaçarım
öpsem büyülü bir dudak gibi anlından
anladığına şaşarım
maalesef
gaflet örtüsü bir tutam yalan imiş boynunda

bu günler geçecek biliyorsun az kaldı
yanaşan kızıl rüya akıtacak içindikilerini
su desen bağırır sesin kısılır
bulut desen dökülmez
bir yalan işte
nasıl boyarsan boya
dargınım işte

temeli düğümlenmiş bir sonsuzluk çizildi bize
kes aralarını boynu bükük kalsın
nasıl olsa anlatır sana
kalbimi kalbinden saklayan gece.